

Urania Bulletin

Loge nr 2 – Urania – Stiftet 18. april 1913
Utgave nr. 14 – Vår 2011

VÅREN 2011

*Hvis du vet du går i riktig
retning - så er det bare å
fortsette og gå.....*

*Gresset er grønt nok på vår
egen side av gjerdet - når vi
bare husker å vanne det.....*

*Nyt duften av rosene langs livets vei.
Vi går den veien kun en gang!*

LEDER OVERMESTER HAR ORDET

Det er så deilig å se ut av vinduet nå. Sneen er faktisk nesten helt forsvunnet, gradestokken viser pluss-grader og det er merkbart lysere. Hva er så konklusjonen:

VÅREN HAR MELDT SIN ANKOMST....

Og tiden – ja den bare raser av gårde med lysets hastighet. Huff, jeg blir eldre og det er vel ikke et godt tegn. Nå står påsken for døren og forhåpentligvis kan vi alle sammen få ladet batteriene våre for en siste innsjutt før sommeren.

Denne vårterminen har vært utrolig hektisk – sett med mine øyne. Den har ikke bare vært hektisk, men også utfordrende, inspirerende og innholdsrik.

Hvorfor har det vært utfordrende:

En ny Rebekkaforening er stiftet – Oslo Rebekkaforening - og Urania er offisiell moderloge. Vi må også se på dette som en kilde til inspirasjon. Urania skal videre og vi trenger søstre på lik linje med foreningen. Så mine kjære Urania-søstre, dette er min utfordring til dere:

URANIA ØNSKER Å EKSPANDERE.

Hvorfor har det vært innholdsrikt:

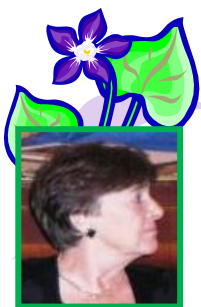
Foruten innvielse og gradspasseringer, så har vi hatt et foredrag av vår danske logesøster Kirsten Holm Dieckman. Hun holdt et foredrag om hvordan det var å være en reisende sykepleier. Tenk hva hun har opplevd – de fleste av oss kan nok bare misunne henne der. Nå lurert sikkert flere av dere på hvordan vi har blitt kjent med Kirsten? Det er så enkelt at hun har deltatt på våre internasjonale Rebekkasøster-treff. Så mine kjære søstre – via dette årlige treffet utvider vi faktisk vår horisont og samtidig vårt nettverk ☺
Nå gjenstår det bare å ønske dere alle en

RIKTIG GOD PÅSKE.

Nyt fridagene og ta vare på dere selv.

Stor påskesklem til dere alle i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Mona
OM

UNDERMESTERS HJØRNE

Kjære søstre

Noen ord til ettertanke skrevet av Bror Henrik Breda, fra Diktsamlingen "Verdens vår"

Du er ventet i din losje
er det møtedag, så kom.
Dypt forstemmende og uskjønt
er det når *din plass står tom*.

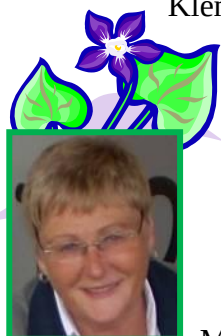
Du er savnet i din losje,
alle har vi bruk for *der*,
vil du vi skal stå forlegen,
fordi du ikke kommet er?

Du er skattet i din losje,
om vi ikke sier det
like i ditt åpne ansikt,
vi er glad at du er med.

Vær velkommen i din losje,
kom så titt og jevnt du kan.
Da først vil vårt arbeid lykkes,
når vi kommer alle "mann".

Jeg ønsker søstrene en fin påske og håper å se flere av dere til stede på møtene.
Klem i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet Wenche Ødegård.

SEKRETÆRS SPALTE

Mine søstre - nå er våren over oss, og takk for det.

Vi har hatt en hard og kald vinter, men nå titter asfalten fram igjen.

Vårsemesteret er i full gang, med de utfordringer det bringer med seg. Både med innvielser, gradspasseringer, nominasjon og valg.

Vi har fått adresse endring på:

Søster Nelly Henriksen – Lilleborg sykehjem, post 3,
Dynekilgt. 20, 0569 Oslo.

Søster Bjørg Smeby – Nordseterhjemmet, Nyquistveien 28,
1176 Oslo

Søster Inge Lise Bratland har ny e-mailadresse: nibratla@online.no

Vår to nye søstre, Kari Gerd Grønberg og Torunn Eva Klemp har dessverre meldt seg ut. Søster Elisabeth Thilesen har også meldt seg ut.

Påskan nærmer seg, og jeg vil igjen minne dere på at jeg er fullt tilgjengelig i hele påskan, men bruk da min mobil 913 62 985 hvis dere skulle trenge bistand til noe.

Jeg vil få ønske dere alle en riktig god og solfylt påske.

Msh i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet Wenche H.

21. mar Hauge, Johanne	65 år
26. mar Trøan, Hetty W	63 år
28. mar Lohne, Kari M	68 år
29. mar Klynderud, He.	46 år
31. mar Sølvesen, Hege	55 år
04. april Karlsen, Nina Iljena	52 år
07. april Bull, Kirsti S.	63 år
08. april Edin, Ella	87 år
08. april Middelbo, Kari Anne	72 år
11. april Due, Gerd Helene	91 år
12. april Haavik, Eva Torill	65 år
13. april Holmsen, Sissel	92 år
14. april Sandved, Unni	87 år
24. april Haustereis, Torgunn	71 år
24. april Hjartholm, Vigdis	61 år
26. april Thorsen, Sissel Juell	63 år
26. april Andersen, Kari	77 år
05. mai Hjertén, Eva	74 år
18. mai Sundland, Solvor K.	73 år
25. mai Myrvoll, Gerd K. A.	58 år
28. mai Iser, Brit	66 år
05. juni Sveen, Guro	70 år
08. juni Eikanger, Tori-Lena	78 år
09. juni Ålovrsrud, Åse	88 år
12. juni Solli, Torill M. Evjen	61 år

På Nysgjerrighetens reise

I disse dager når diskusjonen om Grotten går i høye bølger i avisene ble min nysgjerrighet vekket.

Hva er nå med dette huset da?

Jeg har bodd her i byen i trettiseks år, men fortsatt er det utrolig mange steder og bygninger jeg ikke har gjort meg kjent med, slik som for eksempel Grotten. Jeg måtte bare finne ut av dette, og den som leter den finner. Og her var det masse å lese.

Grottens opprinnelige adresse var Skredderkleiva, men i dag er adressen Wergelandsveien, etter vår kjære dikter Henrik Wergeland.

Unge Wergeland hadde fra 1836 en dårlig betalt stilling som førsteamanuensis ved universitetsbiblioteket, men han skjøtte sitt arbeid godt og klatret på karrierestigen til å bli riksarkivar. Han hadde også andre inntekter, som fra oppføringen av teaterstykket Campbellerne på Christiania Theater i 1838, noe som gjorde ham i stand til å kjøpe seg husvære. Hans første bolig var en liten hytte på Grønlien rett under Ekebergåsen. Så traff han sin utkårede, Amalie Sofie Bekkevold og giftet seg i 1839. Etter en kort periode som leietaker i Damstredet begynte han å se seg om etter et nytt boligprosjekt. Den godeste Wergeland var nå kommet seg opp økonomisk og var klar for å investere.

Dette var mens slottet var under oppføring og parken skulle planeres, der fikk han kjøpt en tomt, som var utskilt fra Grønneberggløkken, og som fortsatt ikke var kjøpt opp av slottskommisjonen. Litt spesielt var det at tomten bestod av en bred kløft, men unge Wergeland så muligheter som ingen andre så. Det kunne bygges et hus over kløften slik at det oppstod en grotte under huset, derav navnet Grotten.

Han fikk slottsarkitekten, H.D.F. Linstow til å tegne huset, og med dette ble en ny trehusstil, sveitserstilen, innført i Norge. Byggingen startet tidlig i 1841 og det gikk raskt unna takket være hans far Nicolai, som sendte dyktige tømrere for å hjelpe Henrik. Huset stod ferdig til 17. mai 1841 og Henrik og hans liv flyttet inn og holdt en heidundrende innvielsesfest. Inn flyttet også Veslebrunen, hesten hans, hunden Bella og en rev i bur. Etter hvert hentet han også sin sønn, som han hadde etter et forhold med en av pikene hjemme på prestegården.

Huset hadde en grunnflate på ca. 150 m², med tre stuer, tre soverom og kjøkken. Interiøret vet man ikke så mye om. Men det skal ha vært masse tegninger og malerier på veggene. Et skadeløsbrev (pantobligasjon) fra oktober 1841 viser at det i Grotten fantes en stor skrivepult, en liten skrivepult, fem bord, to kommoder, to sofaer, to dusin stoler, en pidestall, samt sølvtøy, dekketøy, malerier og to kobberstikk.

I en annonse for utleie kan vi lese; "Rom i landlige omgivelser tilleie, helst for stortingsrepresentanter. Skyss kan påregnes"

I 1842 fikk han laget et arbeidsrom og en utstilling av sine naturhistoriske samlinger i selve hulen under huset, der han også startet hva vi i dag vil kalle et bibliotek, hans almuebogsamling, med 370 bøker til utlån. Han holdt åpent for utlån hver søndag etter kirketid.

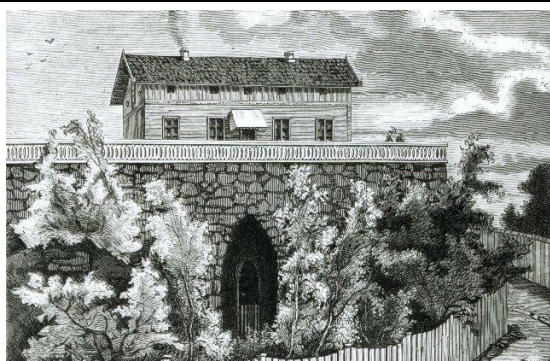
Wergelands velmaktsdager endret seg og han opparbeidet en uhyggelig gjeld på Grotten. Hans venn, forleggeren Niels Christian Tønsberg, kjøpte Grotten i 1845 og Wergeland slapp unna tvangsauksjon og fikk tid på seg til å bygge et nytt lite hus. Han flyttet nå til "Hjerterum" i Pilestredet, men var allerede meget syke og døde der den 12. juli 1845. Hans siste ønske var å bli gravlagt i grottehulen under huset, men søknaden ble avslått av Kirkedepartementet med tanken på vedlikehold av graven.

Tønsberg fikk selv økonomiske problemer og måtte selge Grotten videre. I 1847 overtok Peter Moe og han fikk i 1850-årene hevet taket i Grotten slik at man fikk et gavlværelse i hver fløy.

Allerede i 1868 ble Grotten igjen solgt, denne gang til banksjef August Lauritz Sanne, som i 1880 fikk bygget en murfløy mot Wergelandsveien og anla et trappehus opp fra veien. Familien Sanne ble boende i Grotten til 1888. Trappehuset ble imidlertid senere revet. I 1888 ble huset igjen solgt og nå til grosserer Anton Sunde, som døde kort tid etter, men hans kone og fem barn ble boende til 1921. I 1922 kjøpte Staten Grotten av Sundes arvinger og da begynte diskusjonen om hva Grotten skulle brukes til. Det ble vedtatt at Grotten skulle bli en æresbolig for fortjente kunstnere. Siden har flere av våre kjente kunstnere bebodd huset. Så som komponisten

Denne lappen skrev Henrik Wergeland til arkitekt Linstow etter fullføringen av Grotten. Her står det bl.a: "Jeg flagger i morgen i anledning av Kongens intog paa Slottet, og det har Skik. Voila! Men hva tid kommer han? Jeg ønsker denne lapp tilbake." Flaggene på Grotten er det norske og det franske (kongen var opprinnelig fransk.)

Grotten slik den fremstår på en tegning fra 1850- årene av Harald Schøyen.

skulle ønske det slik, men vi får håpe at våre "ivaretagene" myndigheter er villig til å bruke "litt" oljepenger slik at vi kan en gang i fremtiden kan få lov å ta en titt inn i hulen. Ja, du godeste Henrik, du skulle vært her nå. Da hadde du nok stått på barrikadene for oss.

Jeanette

Kjekt å vite?

Påskeformelen - er en akseptert metode for å beregne det årlige tidspunktet for påskehøytiden i den gregorianske kalenderen. Påsketiden varer fram til pinse.

Påskedagen kan falle på **35** forskjellige datoer, **22. mars** er den tidligste, og **25. april** er den seneste datoen. Ikke siden **1818** har påskedagen falt på den tidligst mulige dagen, og den vil ikke gjøre det igjen før i **2285** (hvordan ser verden ut da mon tro?). I **2008** falt imidlertid påskedagen på **23. mars**, neste gang det skjer er i **2160**. Siste gangen påskedagen var på den senest mulige dagen var i 1943, neste gang det skjer er i **2038**. Datozyklusen gjentas med **5 700 000 års** mellomrom. **19. april** er den vanligste datoen, i løpet av syklusen faller påskedagen på denne datoen **220 400 ganger**, dette tilsvarer **3,9 %** av alle gangene.

Den kristne fasten

For å minnes de førti dagene Jesus tilbrakte i ødemarken slutter noen kristne å spise kjøtt eller visse andre matvarer i førti dager før påske.

Innledningen:

Fetetirsdag – 8. mars – siste dag før fasten. Feires som **Mardi Gras** og karneval (Latinsk for "Farvel, kjøtt!")

Askeonsdag – 9. mars – Troende symboliserer botsøvelse ved å gni pannen inn med aske, som iblant er laget av palmeblader fra fjorårets palmesøndag.

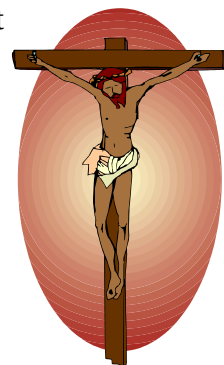
Den stille uken:

Palmesøndag – 17. april – Feiring av Jesu inntog i Jerusalem - søndagen før korsfestelsen.

Skjærtorsdag – 21. april – Markering av Jesu vasking av disiplenes føtter og det siste måltid.

Langfredag – 22. april – Til minne om korsfestelsen.

Påskesøndag – 24. april – Feiring av Jesu oppstandelse.

Hinduisk Botsfaste

Lengden på fasten avhenger av hvor alvorlig synden er.

Jødisk

Yom Kippur

Høytidelig endagsfaste med ritualer for syndsbekjennelse og bot. Noen kan tilbringe hele dagen i templet.

Buddhistisk

Klosteropphold

Lekfolk i kloster en stund, ofte under den tolv uker lange monsunesongen.

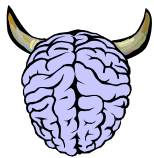
Muslimsk Sawm

I ramadanmåneden skal man ikke spise, drikke, røyke eller ha seksuelt samkvem så lenge solen er oppe.

Kilder: Dictionary of World Religion, Word Book, Webster's New Word Dictionary (Kari Ulrichsen)

Hurra for hjernen – siden hvor Unni skriver litt på "siden"

DEMENTI

Hei alle mine søstre!

Jeg skrev i bulletinen sommeren 2010 om ”**Mannen med ljåen**” og kom med følgende uttalelser:

” – dette er et uttrykk som ble flittig brukt under Svartedauden, og skulle fremkalle frykt. Han representerte døden og djevelen. Han var kledd i svart og hadde en ljå i hånden, Tja, han kunne ha en rake i hånden også!

Når et helt dalstykke var utslettet hadde han brukt ljåen, men om halvparten overlevde hadde han bare brukt en rake!!

*Vel – nå har vi ikke opplevd Svartedauden, selv om det kunne virke slik at det var det som var i emning-
en ut ifra avisoppslagene. Derimot så har jeg en svigersønn som er bonde! Tror ikke det ville fremkalle
den store skrekken om jeg møtte ham i sorte klær med en ljå i hånden. Jeg ville vel heller mistenke søn-
nen i huset for ikke å ha klippet plenen med flid på flere uker, og en lettere irritert far på oppryddings-
tokt. Det skapte større frykt om han hadde en rake i hånden for det lukter arbeid!*

*Så, mannen med ljåen har utvilsomt mistet sitt omdømme. Han klarte jo ikke å ta rott på oss selv om han
forsøkte seg på en aldri så liten svineinfluensa. Ute på dato kalles det!”*

Må beklage på det sterkeste at jeg kom i skade for muligens å gi dere et inntrykk av at han ikke fantes lenger!

DET ER FEIL!

Men samtidig var det med stor glede jeg kunne konstatere at han hadde flyttet fra Norge og nå befinner seg i Estland. Trolig bor han i distriktet rundt Tallin, hvor jeg møtte ham fykende rundt i en gammel ærverdig bygning. Som vitne har jeg en høyst troverdig søster - Diddi Mona Mørk - som var til stede, og som forsøkte å forevige dette selsomme møte. Av mystiske grunner ville ikke hennes kamera virke, men en russisk turist fanget øyeblikket og sendte meg dette bilde.

Jeg er særdeles glad for å konstatere at det ikke er MIN SVIGERSØNN! Det er da også med lettet hjerte jeg har kunnskap om at det, etter norsk lov, ikke kan bringes slike våpen med over grensen. Så jeg hadde jo litt rett i at han i Norge har mistet sin kraft og det er jo bra dere...

Noen bevingede ord: (sitat av Mae West.) ”Elsk din neste - og hvis han er høy, flott og farlig kan det vel ikke være så vanskelig!”

Med denne innrømmelse ønsker jeg dere alle en fryktløs vår!

Hurra for hjernen! Hilsen Unni Hildebrand

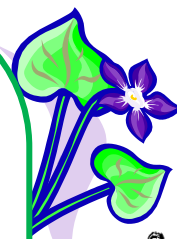

Selv om jeg ikke er helt ferdig med boken jeg leser nå, vil jeg anbefale den på det varmeste, nemlig SHANTARAM skrevet av Gregory David Roberts, Press forlag 2008. Dette er historien om Lin – en mann i sin beste alder og på flukt etter å ha rømt fra et fengsel i Australia. Vi møter Lin i Bombay/India og dette er virkelig en røverhistorie, men i ”alvorlig forstand.” Han lever en tid i Bombays slumområde, kampen for tilværelsen der, vennskapene han møter blant slummens beboere og respekten han vises i sin improviserte praksis som ”lege”, viser leseren et miljø som er ukjent for oss! Han knytter kontakter med indisk mafia, settes i fengsel og bedriver mang en lyssky virksomhet. Under det hele lurar redselen for å bli oppdaget som rømling og ”over det hele” er hjertet hans fylt av den store kjærligheten til India, menneskene, maten, luktene m.m. og den tilsynelatende uoppnåelige kjærligheten til en kvinne.

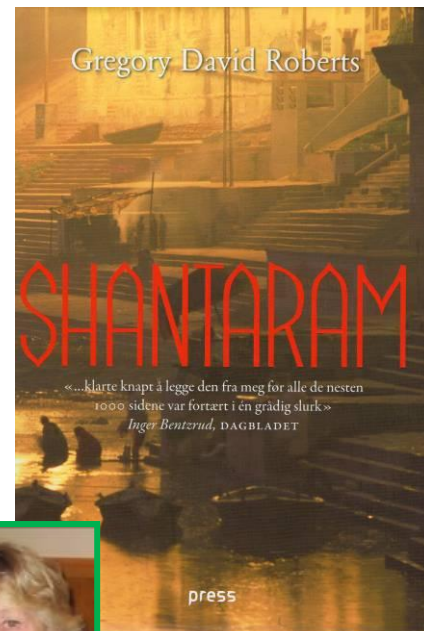
Jeg vant boken på sosialaften siste høst. Det er en ”mursten” av en bok, men absolutt verdt å lese fordi den beskriver en verden og et miljø som er spennende å få innblikk i.

Når jeg i dag er på side 600 av de totalt 909 sidene - og innen vårens Bulletin er delt ut - vil jeg forlengst være ferdig med boken og da låner jeg den gjerne ut.

”Når en bok fenger kan den aldri bli tykk nok”, spør du meg - Mimmi Knudsen.

Å ANBEFALE

There is a legend saying that wishes made at the Bodhi Wishing Shrine under the Bodhi tree will come true. The Bodhi Tree known as The Bo Tree is the “Tree of Awakening”. It was the tree under which Siddhartha meditated on “Who am I and why am I here?” He eventually attained enlightenment and became Buddha. Hung wishes the Bodhi Wishing Shrine will deliver blessing and happiness to prayers. Make your wish right now!

Jeg ønsket så godt jeg kunne - der på Lantau-øya – under The Bo Tree.

Søster Kari Ulrichsen

Flere bilder fra
Uranias Sosialaften...
som ble omtalt i
"Vinterbulletinen"

Klubbraften

Syvende februar møttes vi i den Grønne sal til klubbraften. En dame fra butikkjeden ”Et enklere liv” skulle holde foredrag om hvordan vi skulle få til det.

Vi startet med smørbrød og vin og loddsalg. Praten gikk livlig rundt bordene. Det var utrolig mye vi kunne få kjøpt. Trusepåtredet f. eks. Slike ting blir det jo litt latter av. Stemningen ble etter hvert upåklagelig. Så mange ting som kunne hjelpe i hverdagen. Det var ikke akkurat billige priser, men jeg tror salget øket litt etter hvert vinglass. (Jeg kjøpte ingen ting) ☺

Oppmøtet var ikke så bra. Det er veldig synd.

Skulle ønske at flere fant veien til både våre klubb- og logeaftener..... Med søsterlig hilsen Brit

ETIKK OG MORAL - til ettertanke.

Det kom en mann til Sokrates og sa: ”Jeg må fortelle deg noe om en av dine venner!” Sokrates sa: ”Jeg antar at du først har latt det gå gjennom de tre sikter?” Mannen kjente ikke de tre sikter, så Sokrates sa: ”Den første sikten er **Sannhetens sikt**. Er du sikker på at det du vil fortelle er sant?” Nei, - sikker er jeg ikke, svarte mannen, for jeg har hørt det av andre. Ja, men du har vel siktet det gjennom **Godhetens sikt**? Spurte Sokrates. Mannen ristet på hodet. Nå – men den tredje sikten da? Har du spurt deg selv om det du vil fortelle meg er til noen nytte?

Da mannen skamfullt bøyde hodet, sluttet Sokrates med disse ord:

” Når det du vil fortelle meg om min venn, verken er sant, godt eller nyttig - så behold det for deg selv!”

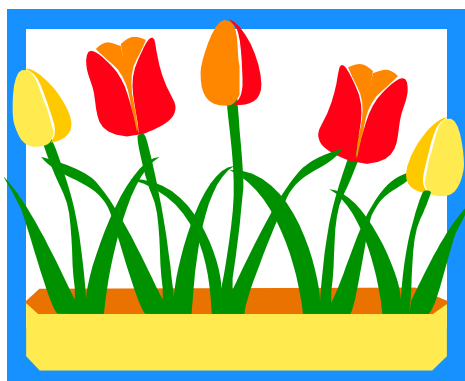
Denne har vi fått fra søster Åse Ålovrsrud

Loge Uranias julemøte 2010

Veteranaften

Veteranaften- Julemøte.

Vi møttes i D salen til vårt siste møte i 2010. Det ble et koselig møte.

Vi fremførte Lucia-spillet og Janne sang Lucia-sangen... så nydelig. Julestemningen bare krøp nedover ryggen på oss. Deretter gikk vi inn til et deilig måltid som jeg synes alltid er hyggelig. Praten gikk, og vi solgte masse lodd på "lappeteppet" som vi søstre hadde strikket.

Den heldige vinner denne gang ble Lisa.

Sølvi underholdt med å lese fra Alf Prøysens Julebukkviser. Den er jo nydelig.

Hun fortsatte med historien om Olaf Bull... hans liv som dikter og avsluttet med et av hans mest kjente dikt ..Elvira . (Veldig trist)

Stemningen var på topp som vanlig når Urania søstre møtes!

Mange koselige julehilsener ble utvekslet .

Da ser vi frem til et nytt år med mange nye utfordringer og muligheter!..... Søster Brit Iser

Onsdag 26. januar 2011 - ble Oslo Rebekkaforening stiftet

Fra Odd Fellows nettavis:

"Rebekkaforeningen består av ti søstre, åtte søstre fra Loge nr. 2 Urania og to søstre fra Loge nr. 18 Ragnhild.

Moderloge er nr. 2 Urania, og initiativtager er Fung. Eks. OM Kirsti Uhlmann.

Bror Stor Sire Morten Buan og hans Storembedsmenn ledet det høytidelige Stiftelsesmøtet, og installerte foreningens valgte styre.

Representanter fra nesten alle Rebekkalogene i Oslo var til stede, og ettermøtet ble holdt i en svært hyggelig atmosfære, hvor gitarist Tony Nicol underholdt med nydelig sang og gitarspill.

Kjekke brødre fra Loge nr. 132 Albert Schweitzer hadde beredvillig stilt opp for å servere og Str. Kari Ulrichsen ledet taffelet på en utmerket måte.

Bror Stor Sire holdt en motiverende tale, hvor han også takket den nye Rebekkaforeningens medlemmer for initiativet, og for det store arbeide de hadde påtatt seg."

Utdrag fra talen til Stor Sire Morten Buan:

"Det er en stor dag for den nystiftede forening - Oslo Rebekkaforening og det er en stor dag for Odd Fellow Ordenen i Norge."

*"Eller som det står i vår visjon. Gi hver søster og bror kunnskap, verdier og holdninger, slik at de gjennom sin **livsførsel** kan bidra til et bedre samfunn. Skal vi kunne påvirke, må vi være mange nok. Skal vi lykkes er vi, sett fra mitt ståsted, avhengig av et systematisk arbeid med **styrkelse og ekspansjon**."*

"Det er ikke bare i logen vi må ha kvalitet som mål; informasjonsmøtet, hjemmebesøket, ettermøtet og ikke minst samværet søstre og brødre imellom må også være preget av kvalitet. Vi lykkes den dagen en søster og bror, nyinnvidd eller veteran, tenker etter et logemøte; Dette var et godt møte. I kveld opplevde jeg noe nyttig og positivt. Odd Fellow er en givende del av mitt liv."

"Det vil komme dager da en synes dette går trått og sakte, men dere vil nå målet dersom dere klarer å skape den riktige gode ånden. For dere har vi gitt en ramme om at moderlogen Rebekkaloge nr. 2 Urania først skal markere sitt 100- års jubileum i april 2013 før institueringen av den nye logen kan finn sted."

"Vi vet av erfaring at det er gjennom knoppskyting at vi utvikler Ordenen selv om det også skaper utfordringer for moderlogen og andre avgivende loger. Derfor beflitt dere på å bidra i moderlogen og sammen med dem også ta et ansvar for at de ikke tappes for gode krefter, men kan bruke denne prosessen også for dem, å få nye ressurser og impulser."

De neste årene er kritiske år, som en med omtanke og kløkt må komme igjennom til beste for foreningen/den nye loge, men også til beste for moderloge, Rebekkaloge nr. 2 Urania, distriktet og Ordenen som helhet.

Det er klart at Ordenen i Oslo har klare utfordringer og jeg håper den nye Rebekkalogen kan skape grunnlag for en ny giv i distriktet og også inspirere dagens rebekkaloger til å ta ny sats."

"Det er derfor på sin plass å rette en takk til foreningens ildsjeler og nøkkelpersoner som har påtatt seg ansvaret ved etableringen av den nye Oslo Rebekkaforening, og det er på sin plass å ønske det nyinnsatte styret med formann i spissen, til lykke med dagen og med et ønske om en god og sikker utvikling for foreningen og at man lykkes med å få etablert en ny rebekkaloge i distriktet."

Utdrag av talen til Fung Eks OM Kirsti Uhlmann:

"Vår Orden trenger fornyelse både hva medlemmer angår, og også på hvordan vi markerer oss i samfunnet. Møtene må få et større innhold, slik at det møter de forventninger og krav nye yngre medlemmer vil stille til oss. Den gyldne leveregel og våre budord vil aldri gå av mote, snarere tvert om, men vi må tilpasse dem til vår tid. "

"Vi skal nå skape en loge som vil være til glede og gagn for nye medlemmer og oss selv i årene som kommer. "

"Det er også viktig at vår vekst og vår nye loge ikke går på bekostning av andre loger, da har vi ikke lyktes, den dagen vi går fra Loge Urania, må denne logen være bærekraftig uten oss, ellers gir dette ingen mening. "

"Jeg håper og tror at vi med god søsterånd vil få til et godt og fruktbart samarbeid med begge de to loger vi kommer fra. Jeg håper også at vi kan være med på å bidra til et større samarbeid logene imellom. "

Utdrag fra DE TRE KJEDELEDD nr 4/ 2010

Hva var det som i sin tid fikk oss til å søke til Odd Fellow Ordenen?

Hvilke forventninger hadde vi, og har vi fått det ut av logen som vi håpet på? Motivene var sikkert mange og forskjellige. Jeg vil tro de spenner fra ren nysgjerrighet og dragning mot det ukjente, til et ønske om å ligne noen som hadde egenskaper vi trodde kunne relateres til logeliv.

Ingen av oss visste noe sikkert, vi måtte kun gå ut fra ting vi hadde hørt. Likevel stilte vi alle med positive forventninger. Vi ventet oss mye, og det er riktig; vi skal ha høye forventninger til Ordenen. Hvordan stiller så Ordenen seg til disse forventningene? Lover den å innfri dem?

Nei, ingen steder i våre ritualer loves vi noe som helst.

Allikevel våger jeg den påstand at de fleste av oss får det vi forventer, ja mange ganger får vi nok mer enn vi hadde håpet på.

Hva er det så vi har fått? Jo;

- **en moralsk opplæring som betyr mye for oss**
- **mental og moralsk stimulering**
- **en tidløs visdom presentert gjennom våre ritualer**
- **hyggelig samvær med mennesker vi har lært å sette pris på.**

Dette vet og føler vi at vi deler med ordenssøsken i inn- og utland. Men det går ikke an å sitte stille å forvente at logen skal legge alt i fanget på oss. Den vil aldri gjøre det, og det har den heller ikke lovet. Det er vi som har avlagt løftene, og det er vi som må være den aktive part. Vi kan aldri få mer ut av loge og leir enn det vi selv er villige til å gi.

Det er kun gjennom arbeidet med oss selv at vi kan oppleve at logen svarer til forventningene. Det er vårt store ansvar som søstre og brødre å gjøre dette arbeidet og gi Ordenen vårt beste.

Da er vi alle med på å gjøre vår loge til et godt sted å være, legge forholdene til rette, slik at den kan svare til forventningene nye medlemmer har til oss.

Nå står julehøytiden for døren, og nok et år går mot slutten. Vi hadde vel noen forventninger til dette året også. Ble det slik vi hadde tenkt? Hva har dette året gitt oss, eller la meg snu det på hodet og spørre: Hva har vi gitt dette året?

Har vi maktet å gi litt av oss selv, spredt litt glede rundt oss, betydd noe for noen?

Andre får svare på det, men ettertanken og julen kan kanskje anspore oss til å ta kontakt med venner vi glemte, eller skrive det brevet vi aldri fikk sendt. Vi kan tenne lys for våre ensomme, gamle og syke søstre og brødre, med noen tanker, ord eller besøk i juletiden. Noen har forventninger til oss. La oss håpe på en jul som svarer til forventningene.

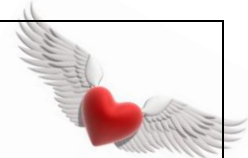

I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Tove Aalborg
Dep. Stor Sire♥

Kjære søstre!

Vi synes denne artikkelen har et så tankefullt innhold, og tar den med – selv om julen og året 2010 er over. Vår oppfordring er at vi alle tar ordene til Tove med oss videre i 2011.

Redaksjonen

Danse mot vår....

Viberg & Løvland

Gjennom regnbuens glans
ser jeg himmel og hav
smelte sammen i soloppgang.
Og mens tankene flyr
våkner sanser til liv
og jorden nynn timer sin egen sang.

Jeg vil danse mot vår,
kjenne hud møte hud,
være ung i et nyfødt år.
Kjenne liv i min kropp
fra en sol som står opp,
være ung - jeg vil danse mot vår.

I en blomstrende eng
vil jeg vandre av sted
og la sansene finne vei.
Jeg har vårkjolen på,
vinden stryker meg nå,
jeg byr deg en vals,
kom og dans med meg.

Jeg vil danse mot vår,
kjenne hud møte hud,
være ung i et nyfødt år.
Kjenne liv i min kropp
fra en sol som står opp,
være ung – jeg vil danse mot vår!

Da venner ble til
- var tanken ganske klar –
for venner har noe i seg som
ingen andre har.
De har en hånd som hjelper,
de lytter og forstår.
De flykter ikke unna,
men blir når andre går.
Derfor har vi venner
og en av dem er deg.
Her kommer det et ønske
- om en god dag
fra meg!

Innvielse av Helle Frost og Anne-Karin Bengtsson

Mandag 31. januar møtte to forventningsfulle damer, Helle Frost og Anne-Karin Bengtsson opp for å bli innviet i vår loge. Jeg var den stolte fadder og fikk også oppgaven som CM denne kveld. Det satte jeg veldig stor pris på! Etter eget utsagn ble det en stor opplevelse for dem begge. Etter innvielsen mottok de gratulasjoner fra søstrene, og de fikk massevis av blomster. OM holdt en koselig tale til dem og som fadder holdt jo jeg også tale.

Anne-Karin hilste fra begge to og fortalte hvor nydelig og rørende de opplevde seremonien.

Det var et nydelig pyntet bord og god stemning, som det alltid er i loge Urania.

Det skal bli hyggelig å følge opp så positive og hyggelige søstre i fremtiden...

Med søsterlig hilsen Brit

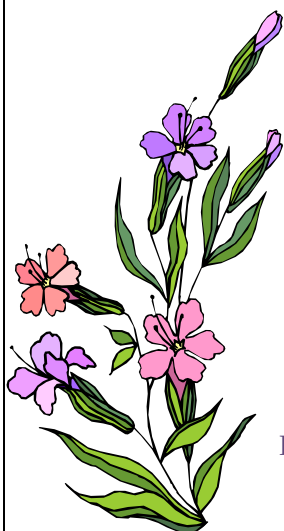
*Fader vår, du som er i himmelen – eller hvor du måtte være,
det spiller jo ingen rolle
– nå må du sannelig være med meg for dette greier jeg ikke alene.*

*Takk for alle oppgaver du har gitt meg,
takkt for prøvelser, vanskeligheter, sykdom og dyp glede
– takkt for at jeg har fått beholde min barnetro.
Vær med mine kjære, beskytt alle som er annerledes,
og som har meget å stri med.*

*Takk, Gud og alt du gir, tusen takkt for alt jeg har fått lov å gi.
La meg ikke miste styrken min; gi meg mot og kraft.*

Hvis jeg våkner igjen tar vi en real prat. Amen

Dette er Wenche Foss sin bønn, som Gunnar Stålsett leste under bisettelsen.

Betraktninger fra en logebror - en ny vår

Hjemme på Mogreina har brøytekanterne i skrivende stund blitt ganske høye, men heldigvis drypper det litt fra hustak her og der,

med tydelig budskap om en vår i anmarsj. Tøværet er heldigvis ikke bare et lokalt fenomen, men også rundt om i verden kan man se konturene av en ny vår.

For mange av de som har levd under mer eller mindre diktatoriske styresett er det nok en annen og større dimensjon på tøværet, og jeg kan knapt forestille meg hvordan folket i “dominostatene” føler det, etter hvert som diktatorer blir kastet av folk i opprør. Om kampen krever sitt, så er det grunn til å tro at de som gjør det ultimate offer og gir sitt eget liv til frihetskampen, gjør dette med tungt hjerte men i trygg forvisning om at dette er uunngåelig.

Forfatteren Vilhelm Dinesen, Karen Blixens far, hyller soldater med utsagnet om, at *“der er intet som forskønner et landskab mere end kæmpende soldater”*. De kamper som nå utføres som reelle borgerkriger i Libya og andre land, er på ingen måte forskjønnende. Tyngre våpen beregnet for bruk mot fremmede, ond-sinnede nasjoner brukes mot eget folk, og få er de soldater som tør å ta til motmæle mot egne ledere. Som Odd Fellows, har vi et etisk ståsted som gjør oss til forsvarere av en toleranse som omfatter aksept for forskjellighet og politiske meningsforskjeller. Den mangel på toleranse overfor og kjærlighet til sine folk som de fallende despoter utviser, er kanskje ikke overraskende, men like fullt skremmende. Skal man tro alt pressen skriver, har disse såkalte statslederne beflittet seg mest med å sikre egne økonomiske interesser, på bekostning av folkets velferd.

Jeg har forståelse for at andre land har andre samfunnssystemer, men føydalsamfunn med lokale vasaller i ny innpakning gjennom fine titler som ministre, fremstår ikke som troverdige nasjoner, som med rette kan møte i FN. Disse stiller seg så langt utenfor normene for

civiliserte nasjoner at de gir avkall på retten til å kunne kalle seg en nasjon, skal vi legge den gamle definisjonen på en nasjon til grunn. Gjennom den franske revolusjonen ble ideen om at Kongen skulle erstattes av Nasjonen introdusert, hvor Nasjonen ble et rettighetsfelleskap gjennom frasielse av titler og rang.

For oss nordmenn er jo dette litt fremmed, men drøye hundre år etter at franskmennene til syvende og sist

gjorde sin konge hodeløs gjennom revolusjonen, gikk nordmennene inn for at Norge skulle være et kongerike, basert på prinsippene om folkesuverenitet. Folkesuvereniteten går ut på at all legitim statsmakt stammer fra folket selv, og i Norge fikk til og med folket velge sin egen konge.

Kulturforskjeller og den historien disse nasjonene har bak seg, gjør nok at vi ikke kan forvente at den norske modellen blir hilst velkommen og tatt i bruk over natten. For oss som har gleden av å leve under slike prinsipper, fremstår det jo nærmest som uforståelig at de ikke for lengst har kommet til samme erkjennelse, all den tid de lever i samme århundre som oss.

Tatt i betraktning at mange av disse områdene er levninger etter kolonitiden, og at den forrige runden med løsrivelse fra kolonimaktene ikke ligger så langt bak i tid, så tar det vel rett og slett lengre tid før folket blir opplyst nok til å kunne kreve sin rettmessige del av den rikdommen folket tross alt eier sammen, gjennom naturressurser og muligheter til utdanning og næringsutvikling.

Det å håpe på at vennskap, kjærlighet og sannhet skal prege de omveltningene som så langt har begynt i noen nasjoner og er i ferd med å spre seg til andre omkringliggende stater, er vel kanskje å håpe på for mye, men vår etikk bærer så mye godt i seg at det finnes ingen rasjonelle argumenter mot! Med de rette menneskene, med de rette verdiene, i posisjon for oppbygging av de nye statene, vil nok menneskeverd og toleranse bli fremherskende prinsipper også i disse statene. Om noen år vil det kanskje være slik at Odd Fellowordenen kan etablere seg også der!

Politikk og menneskerettigheter er viktig, men det er ikke bare det som preger våren for meg. Påsken står snart for døren, selv om den i år blir sen, og påskeliljene har begynt å titte frem hos gartnerne. For meg som har en dash keltisk blod i årene, betyr påskeliljen kanskje mer enn for andre.

Påskeliljen er den walisiske nasjonalplanten og heter egentlig “Peters purreløk” på walisisk.

I følge legenden, skal Kong Cadwaladr av riket Gwynedd ha gitt ordre til sine soldater om å identifisere seg gjennom å bære purreløken på hjelmen sine, et slag mot saxerne som foregikk i en åker full av purreløk. Jeg må tilstå at St Davids day (1. mars for de som måtte lure) ikke ble markert med en påskelilje i knapphul-

let, men påskeliljene har kommet på plass på bordet. Kanskje er det noen som når de leser dette erindrer at de har sett meg på et møte med en liten knapphullsblomst av det gule slaget, noen dager senere.

“Hvis vi ikke hadde noen vinter, ville ikke våren vært så deilig; hvis vi ikke av og til møtte motgang, ville gode tider ikke være så velkomne.”, har den amerikanske forfatteren Anne Bradstreet formulert seg en gang på 1600-tallet.

Det er vanskelig ikke å si seg enig i hennes innsiktsfulle ord, og jeg skal falle for fristelsen til å avslutte med en naiv tolkning og ønske dere som leser dette en deilig vår. Måtte dagene bli lyse og lange, skiturene akkurat passe lange, og appelsinene og Kvikk-lunsjene bli passe mange!

Mbrh i V., K. og S.

Rolf J. Ledal

Eggtradisjoner

Foreldreløse barn går fra hus til hus og ber om egg i påsken - skildring fra Nürnberg på 1800-talet.

Eggemat er sterkt knyttet til påsken. En er særlig hardkokte og gjerne dekorerte egg. For eksempel spiser man grønnfarget egg på skjærtorsdag i Tyskland; i Hellas spiser man blodrøde egg påskedag. Det fins retter, som den spanske hornazo av kokt egg som tradisjonelt blir spist ved påsketider. Nordmenn spiser dobbelt så mange egg i dagene i påskeuken enn ellers. Pyntet egg blir gitt som gaver i mange land, mellom venner, familie eller kjærester. I Norge var det vanlig for jenter, når de gikk til kirken påskeaften, å bære et gjemt egg på kroppen – gjerne mellom brystene, som kjæresten deres kunne få eller få lov til å finne. I flere europeiske land var det vanlig at unger gikk på dørene og ba om egg.

Det finnes flere leker knyttet til egg, som blir feiret rundt påske. En skikk er å kakke hardkokte egg mot hverandre og se hvem som står igjen med et helt egg. I gresk tradisjon utfører man kakkingen mens man sier ”Christos anesti!” Kristus er oppstått. En britisk tradisjon er å rulle egg ned bakker eller strender til de sprekker. Dette er blitt mindre vanlig i etterkrigstiden, men skjer fortsatt i Preston og Derby. I USA utfører man eggeløp på flatmark, der man også kan dytte egg bortover med en skje. Siden 1878 har man årlig eggeløp på plenen utenfor Det hvite hus.

Påskeegg

I en fortelling fra det vestlige Ukraina sies det at verden skal fortsette så lenge folk holder på tradisjonene med påskeegg. Dersom de slutter med dette, skal en forferdelig orm, som til nå har vært lenket fast, ødelegge verden. Hvert år sender han ut tjenere for å se hvor mange pysanky (påskeegg) som er blitt laget. Dersom det er få, løsner lenkene hans litt. Dersom det er mange, blir de strammere, og det gode vinner over det onde i nok ett år. Noen sier at det er påskeharen som har lagt igjen de uvanlige eggene. Dette er først dokumentert i Tyskland - etter reformasjonen, men kan ha eldre opphav som fruktbarhetssymbol. Haren skal ha hatt sammenheng med gudinnen Ostara, som også er knyttet til påsken. Tyske utvandrere tok med seg skikken til USA, der haren ble til en kanin. Det finnes også andre skikker om hvem som kom med påskeegg. I Westfalen er det en rev og i Sveits en gjøk, mens det i norsk tradisjon er en påskehøne. Det finnes flere ulike legender som forklarer hvorfor man bruker egg for å feire påsken. Et av dem går ut på at Jomfru Maria ga egg til de romerske soldatene som korsfestet Jesus, og ba de være milde. Tårene hennes falt på eggene og ga de vakre flekker i flere farger.

I andre historier blir Maria Magdalena knyttet til eggene. I en av historiene kom hun til Jesus sin grav for å stille kroppen hans. Hun hadde med seg en kurv med egg til niste. Da hun kom fram til graven så hun at eggene var blitt regnbuefarget. Et lignende under skal ha hendt da hun ville fortelle den romerske keiseren Tiberius at Kristus var gjenoppstått. Keiseren lo av henne og sa at det hun fortalte var like trolig som at det hvite egget hun holdt i hånden skulle bli rødt – og i samme øyeblikk fikk egget denne fargen.

Kinesisk visdomsord.

Sorg er som en trekant som dreier rundt i hjerte - med spisser som risper.

Det gjør vondt, forferdelig vondt til trekantens spisser er avslitt og bare en kule er igjen – og som glir rundt uten smerte.

Sorgen er en prosess som tar tid, men den tar slutt.

Hvor lang tid den tar beror på hva vi har mistet, hvilke ressurser vi selv har, og hvilken støtte vi mottar fra omgivelsene våre.

Men når gleden over det du har hatt, overskygger savnet av det du har mistet, når du vet at du aldri ville unnvært det du tapte, selv om du var klar over at du en gang kanskje måtte gi slipp på det.....

Da er trekantens spisser avslitt og kulen blir en skatt i ditt hjerte.

Kontraster

En enorm jernbanebro over en dal. På motorveien under går en mann med sitt muldyr som drar på en kjerre laget av tre.

En landsby for minoriteter hvor kvinnene enda bruker sine tradisjonelle klær og sin tradisjonelle hodepynt sammen med en ung pike i miniskjørt, høye heler og lyse striper i håret. Lekre svarte limousiner med sorte vinduer passerer en liten truck med åpen motor, åpen viftereim og folk som står stuert sammen på lasteplanet bak.

Moderne luksus leiligheter i Beijing og hjem i små landsbyer laget av bambus som har åpent ildsted på gulvet.

Mitt eget hotellrom, uten noe luksus etter vestlig standard, er større enn et hjem for en familie på ti. Folk som kjører siste modell av luksusbiler, men kaster kyllingben og maiskolber på duken og på det teppebelagte restaurantgulv.

Betal 10 yuan for 12 varme dumplings (i Norge 100) og for en helt ordinær topp i en motebutikk tvers over gaten, prislapp 1560 yuan. (Ingen pruting)

Tiggere, gamle mennesker og barn, utenfor McDonalds og europeiske og amerikanske merkevare butikker.

Og det siste en man i Kunming, som på mange måter var en kontrast i seg selv. Han knelte på torget med sine hedersmerker lagt foran seg på et stykke papir holdt på plass av små runde steiner. Alt båret i bag sammen med sin tiggerskål av plastikk. Hans lange grå skjegg krøllet seg litt. Det gjorde også hans lange hår som stakk frem fra hans gamle militærlue. Han hadde briller og satt med rett rygg og hodet løftet. På utsiden av sin slitte uniform bar han et stort krusifiks. Kledd som en gammel Mao offiser bar han et kors. Han var en mann med utdannelse, hadde vært lege og snakket et godt engelsk. Barn spurte jeg? To begge døde. Hustru? Også død. Han viste meg passet sitt som han forsiktig tok ut av sin bag. Det var pakket inn i et lommetørkle – like grått som hans hår – den mørke røde boken. Passet viste at han var borger av Folkerepublikken Kina. Må Gud velsigne deg og bevare deg, hvisket jeg på kinesisk når jeg skulle gå. Amen, svarte han, og bøyet sitt hode samtidig som han gjorde korsets tegn.

Kari Harbakk april 2009.

Kina - kontrastenes land

2. oktober var jeg igjen på tur til Kina, men denne gangen ble Øistein med, og jeg gledet meg veldig til å vise ham det jeg hadde vært med om tidligere - både i Hong Kong og i Kina. Denne gangen skulle vi ikke til Guilin - men til Rongshui - til Maoi-folket. Reisen gikk via Nanning som ligger i Guangxi-provinsen - det ble sagt at det bor ca 47 millioner mennesker i denne provinsen.

Vi tok fly til Hong Kong, som består av en større halvøy som kalles The New Territories (TNT), samt en rekke øyer, hvor den viktigste er Hongkongøya. Fra HK flyplassen reiste vi med buss til Shatin, som ligger i (TNT) og videre opp i fjellet med taxi til Tao Fong Shan, hvor vi bodde i Pilgrimshallen.

Tao Fong Shan - "Fjellet der Logosvinden blåser" er navn på et fjell i bydelen Shatin. I fjellsiden ligger Tao Fong Shan Christian Center (TFSCC) som er hovedbase for den norskgrunnlagte kristne misjonsorganisasjonen Areopagos' arbeid i Øst-Asia - og jeg er medlem i Areopagos. I dag, som den gang stedet ble kjøpt, er hovedhensikten med arbeidet å

Her er kristustempelet utenfor Pilgrimshallen hvor vi kunne gå til gudstjeneste hver morgen. Tidlig på morgnen kom landsbyboerne opp for å ta sin morgen Qi Gong rundt templet.

fremme den stedege utformingen av det kristne budskapet i den kinesiske kultur. (TFSCC) består blant annet av Kristustempelet, som er stedets kirke, Pilgrimshallen - hvor vi bor - der er også et bibliotek og konferansehall. Menigheten som bruker tempelet tilhører Den evangeliske lutherske kirke i Hong Kong. Stedet ble anskaffet og innrettet av den norske misjonæren Karl Ludvig

Reichelt i 1929. I 1926 hadde han stiftet Den Nordiske Kristne Buddhistmi-

sjon (eller Den nordiske Østasiamisjon - senere Areopagos), Arbeidet var konsentrert om en institusjon nær Nanjing (som ligger lenger vest enn Nanning) som het Ching Fong Shan "Den lysende vinds berg". I 1927 ble denne misjonsstasjonen rasert under et opprør, og Reichelt og hans samarbeidspartner Notto Normann Thelle måtte rømme byen. De reisene jeg har vært med på er det en av Notto N. Thelles sønner - Karl - som har satt i gang - laget et prosjekt som først og fremst går på å hjelpe menigheten i Nanning, men også andre behov. Hans bror Notto er

Korset som kommer opp fra lotusblomsten er senterets logo.

På korset står det på kinesisk - "Det er fullbrakt." Det står flott på høyden ved (TFS) og kan ses fra Shatin

også med på disse turene - han er bl.a prest - snakker kinesisk og holder prekenene rundt omkring - hvor vi er. Det er veldig fint å høre på ham. Han har skrevet mange bøker og en av dem "Kjære Siddhartha" som jeg

tenker å skrive noe om i sommernummeret. (bør leses) Prosjektet går videre ut på at vi samler inn penger - det meste gir vi selv - og så reiser vi og gir det til de som trenger det - mye mer enn oss. Reisen har både lyse og vonde sider - mye fattigdom på bygdene. De fleste kveldene i HK hadde vi sammen på TFS hvor vi var samlet i huset til volontørene Åshild og Rolf Schanke Eikum. De disket opp med norsk kaffe og vafler. Vi kalte huset deres "Kaffistova" når vi kjørte forbi opp til Pilgrimshallen.

Det var mange aper i området - denne - som vi tok bilde av fra vårt vindu - satt og lekte med seg selv. Man må ikke komme med sterkt

The fruit of the Spirit is love, joy, peace, patience, kindness, goodness, faithfulness, gentleness and self-control.

Galatians 5:22,23

fargede poser/vesker eller annet som apene vil ha tak i – det er ikke lurt å sloss med apekatter – ganske store var de også. Dagen etter vi kom dro vi til Kowloon og opplevde infrastrukturen med buss og T-bane. Det de ikke har klart her når det gjelder Flexus går ”prikkfritt” i HK, og har gjort det i mange år.

Neste var det tur til Hope of Heaven – Håpets havn - hvor vi ble tatt vel imot av lege Ann Berit Thorsen. Hun er gift med en fra HK og har jobbet der i mange år. Det er utrolig å se hva Annie Skau har fått til, og å høre alle historiene om henne.

Derfra dro vi videre til Stanley marked hvor man lett kan gå amok. Her har de alt av klær, sko med mer. Det blir nesten for mye – selv for meg. Vi spiste lunsj før vi dro til templet Wong-Tai-Sin. Templet er 18 000 kvadratmeter stort og det ligger midt mellom alle sky-

skraperne, og de er det mange av. Templet er Hong Kongs største og mest kjente taoist-tempel, og tusenvis kommer hit for å tenne røkelse, be og fremføre sine ønsker for fremtiden eller søke et svar på sine problemer. Røkelsen kan lett bli et problem – det var vanskelig å puste.

Neste dag dro vi for å se den berømte Tian Tan Buddha - The Big Buddha at Po Lin on Lantau. Den er laget i bronse og satt sammen av 202 separate biter – er 34 meter høy og veier 250 tonn. En trapp med 268 trinn fører opp til statuen. Turen til Lantau går delvis med kabelbane – som gir en fantastisk utsikt underveis.

Vi kunne ha leid vogn med glassgulv, men for meg var det like greit kun med vinduer. Så etter en bedre lunsj dro vi videre til fiskerlandsbyen Tai-O.

En ting er i hvert fall sikkert – med den lukten så hadde ikke jeg kjøpt noe fisk der. Du kunne få alt fra krokodiller til tørket brude – og den hang i et hjørne - var nesten like stor som meg – men litt mer inntørket. Jeg tror ikke det er en ting kineserne ikke spiser.

Det er så mye å se – så helt annerledes enn hva vi her hjemme er vant med. Det å få oppleve Hong Kong – øyene utenfor med flotte strender og The Peak hvor man kan se utover det meste – hvis det er klart. Det beste er å sitte på en av restaurantene om kvelden å se alle lysene, som skifter i de fleste farger. Mange museer – bare det å sitte på toppen av den gamle trikken og kjøre rundt i sentrum er en opplevelse både for syn og lukt. Vi var også på besøk i de 10000 buddhaers tempel. Det sies at han som laget det er balsamert inne i en av statuene, men - vet ikke helt om jeg skal tro noe på akkurat det.

Det er også mange stier for fjellturer, men Åshild kom raskt tilbake da det lå en kobra på stien, men er ikke så mange som opplever det.

Det var en flott uke i HK før vi tidlig en morgen tok buss til Shenzhen flyplassen inne i Kina for å fly til Nanning. Derfra tok vi buss til Rongshui, som tok nesten en hel dag. Turen i Kina kommer i Sommer-bulletinen. Søster Kari Ulrichsen

Krakow og saltgruven i Wieliczka

Saltgruven Wieliczka er en av verdens mest kjente saltgruver. Gruven ligger i byen Wieliczka ca 13 kilometer utenfor Krakow.

I 1978 ble Saltgruven Wieliczka oppført på UNESCOs liste over verdens kulturarv, og den benevnes ofte som

et av verdens uskrevne underverker.

Saltgruvens historie strekker seg tilbake til middelalderen, og Wieliczka er i dag verdens eneste gruveobjekt som har vært i kontinuerlig virksomhet siden da. Den er derfor av stor historisk betydning, da den gir muligheten til å følge utviklingen innen gruveteknikken i de forskjellige historiske epokene.

Lysekrone i salt fra St. Kingas kapell. Den er så vakker. Også alle relieffene rundt i "katedralen" er spesielle - fra Jesu fødsel til korsfestelsen.

Wieliczka er for øvrig kjent for sine lange turisttradisjoner – det vakre underjordiske saltlandskapet er blitt besøkt gjennom århundrene av mange store personligheter flere kongelige og presidenter, og mange andre betydelige personligheter innen kultur og politikk. Over 1 million turister besøker saltgruven årlig.

Saltgruven teller 9 nivåer, som strekker seg helt til 327 meter under jorden. Det var ganske spesielt å gå trapper nedover og nedover i dypet, men verre å ta gruveheis

opp igjen. Kubaturen til dette underjordiske landskapet er på omtrent 7,5 millioner kubikkmeter. Det er blitt hentet opp saltstein kontinuerlig fra saltgruven siden begynnelsen av 1200-tallet. Den samlede lengden av ganger utgjør over 300 kilometer, hvor 2 kilometer er åpnet for turister. Igjenom syv hundre år har bergmenn hogd ut 2040 underjordiske kamre her. Det er fantastisk å gå der nede. Små grønne innsjøer, samt verdens dypest plasserte kurbad. Kafeteria og butikker er det også. Gangene går gjennom små og store haller med gallerier fylt av kunst, hogget ut i saltstein.

Leonardo da Vincis maleri Nattverden – hogd ut i salt.

Hovedattraksjonen er nok den rikt utsmykkede saltkatedralen. De har bryllup her ned i "St. Kingas kapell" og rom for servering til bryllupsgjestene. "Katedralen" er hogd ut i salt og er verdens største underjordiske helligdom, med plass til 500.

Gruven kjennetegnes av et unikt mikroklima som består – ved siden av den store fuktigheten og innholdet natriumklorid – av en fast temperatur (ca 9 - 12 °C), trykk, ionisering og lysstråling, samt en stor konsentrasjon av mangan, magnesium og kalsium i luften. Den blir derfor også brukt til rehabilitering av

personer med luftveis sykdommer.

Krakow er en nydelig by - ikke alt for langt unna Oslo – kanskje noen i logen kunne tenke seg en tur?

Kilde: wikipedia og Kari Ulrichsen

*Vi feiret 60-årsdagen til
Wenche Høgåsen og Reidun Bragne*

*Tove Mårteig overtar Åremålslisten fra Randi
Schønland, og Mimmi leser morsomme historier.*

*10. februar ble
Wenche Høgåsen
tatt opp i Håpets
grad.*

Inge Lis Bratland fikk sin 1. grad 14. mars 2011 - vi gratulerer!

28. februar holdt vår danske søster Kirsten Holm Dieckman foredrag om – "Det å være reisende sykepleier".

14. februar holdt Elna Kjær Meyer en meget bra instruksjon for oss.

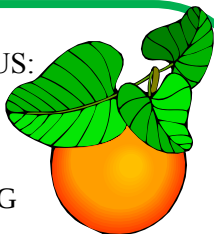

KARI'S APPELSINSAUS:

4SS. BRUNT SUKKER
1/2 DL VINEDDIK
4 DL. HØNSEBULJONG
SAFT AV 1 APPELSIN

2-3 SS. KOKKOMAN SOYASAUS
1SS MAISENNAMEL UTRØRT I KOLDT
VANN - SALT, PEPPER.

SMELT DET BRUNE SUKERET I EN PANNE,
TILSETT VINEDDIK SAMT BULJONG OG
KOK OPP TIL FARINEN ER OPPLØST, HELL I
APPELSINSAFTEN, SOYASAUSEN OG GI ET
OPPKOK, JEVN MED MAISENNAMEL, LA
DET KOKE OPP OG TILSETT KRYDDER.

Loge nr. 2 Urania – Stiftet 18.april 1913

Redaktør Kari Ulrichsen

Redaksjonskomitè:

Kirsti Uhlmann

Brit Iser

Guri Bremerthun

Webansvarlig:

Elisabeth Buntz

Fotograf:

Randi Schønland

"Verdens beste brød"

Spelt -rugbrød m/solsikker

2 kopper lunkent vann

1/ 4 eller 1/ 3 gjær

1 liten kopp rugmelsblanding

1 ss linfrø

3 ss solsikkefrø

1 kopp sammalt spelt

rør sammen før du har i

1 kopp fint sikta spelt og rør godt rundt

Hev godt

Det er i skorpen mye av smaken ligger så smør bakepapiret med olje – smør. Ulike kryddersorter evt. ha i deigen valnøtter, oliven med mer på toppen av brødet - bruk fantasien solsikkefrø, osterasp, oliven urter, sprut over med litt olje og smuldre på maldonsalt.

Heves godt og sett inn i ovn på 225 C

Bruk en del av steketiden på undervarme.

Brødet er ferdig stekt når du har en sprø brun skorpe, oppbevar ikke brødet i plastpose eller kjøleskap.

Denne oppskriften er fra Gudrun – en venninne fra Kristiansand. Gang oppskriften med tre og du får "vanlig" brødstørrelse. Kjempagodt til reker (sjømat) og ost i stedet for kjeks.

LYKKE TIL - Kari Ulrichsen

Jeg velger meg april!

Kun den første delen ble tatt med da dette diktet sto i diktsamlingen "Guldkorn" som ble utgitt i 1888. Legg merke til at "april" egentlig ikke rimer på "vil" eller "til".

Jeg velger meg april!
I den det gamle faller,
i den det ny får feste;
det volder litt rabalder,-
dog fred er ei det beste,
men at man noe vil.

Jeg velger meg april,
fordi den stormer, feier,
fordi den smiler, smelter,
fordi den evner eier,
fordi den krefter velter,
i den blir somren til!

Redaksjonen ønsker alle søstrene er fin og solrik vår – påske og pinse – i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet.